

ger efter Frd. 15de Juni 1792 § 11, ligesaa tidt som Forbudet imod at Eieren fratager Fæstere enten hele Gaarden eller nogen Deel af dens Tilliggende, eller imod at han, naar han vil have Fæstegaardens Bygninger istandsatte, udvidede eller ombyggede, paalægger den tiltrædende Fæster at udføre dette.

For at fjerne de saaledes paapegede Uoverensstemmelser i den herhenhørende Lovgivning og derved tillige bortrydde en væsentlig Hindring for Fæstegodsets Overgang til Selveie ad Frivillighedens Vej, har Ministeriet udarbejdet nærværende Lovforslag, i hvilket man endnu kun har optaget deels et med Forholdets Natur

stemmende ubetinget Forbud mod Bortforpagning efter Frd. 15de Juni 1792 § 11 i de Tilfælde, hvor der ifølge særlige Bestemmelser tilkommer et Godses Fæstere særegne, med Forpagtningsforholdet uførenelige Begunstigelser, (§ 4) og deels en Bestemmelse, hvorved det i Lighed med hvad der gjælder i Fæsteforholdet jfr. Lov af 19de Februar 1861 § 10, foreskrives, at enhver Overenskomst, hvorved Forpagteren frafriver sig de i Forslaget omhandlede Rettigheder eller hvorved paa anden Maade flæktigen tilsigtes at omgaae hvad deri er fastsat, skal være ugyldig (§ 7).

§ 2.

VII.

Forslag til Lov

om

Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse.

§ 1.

I Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse føres Regjeringen i Hans Navn enten af en Regent eller af et Regentskab.

Kun Thronfølgeren eller, i Tilfælde af hans Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, en anden myndig og arveberettiget Prinds af Kongehuset kan være Regent.

Et Regentskab skal bestaae af 3 myndige Mænd, som have Indfødsret. Hvem der skal føre Forsædet i Regentskabet, bestemmes af Kongen, hvis Regentskabet er udnævnt af Ham, i modsat Fald af den forenede Rigsdag.

§ 2.

I Tilfælde af Kongens Bortreise eller Sygdom overtager Thronfølgeren Regjeringens Førelse, hvis han er myndig og tilstede.

I modsat Fald indsætter Kongen en Regent eller et Regentskab.